

- принцип № 2 от Съобщение до членовете 11/2003 не провежда такова разграничение,
- носенето на изцяло покриващи була на обществени места засяга избирателите във Франция, но също и тези във всички страни от Европа и този външен белег за принадлежност към исляма е въпрос от общ интерес, който засяга обществения живот и правата на жените,
- Общият съд трябвало да приложи принципите от решение Patriciello.

2. По анализа на третото съображение на Общия съд

Общият съд установява и приема, че Mylène Troszczynski не е автор на спорния туит и че го е изтрила веднага след като се е запознала с него. Общият съд смята все пак, че тези два факта не са били взети предвид при преценката дали са изпълнени условията за снемането на депутатския имунитет.

Общият съд допуска явна грешка в преценката:

- като приема, че Парламентът не е длъжен да знае дали деянието, в което е обвинен въпросният депутат, е доказано, въпреки че Парламентът преценява фактите, признавайки в решението си, че Mylène Troszczynski не е автор на туита,
- като не прави нужните правни изводи от някои документи, приложени към доклада на комисията по правни въпроси, а именно откъсите от Закона от 29 юли 1881 г., и в частност член 42 от него,
- доколкото от постановеното на 26 април 2018 г. определение за предаване на наказателния съд личи ожесточението на един съдия към избран представител и съответно намерение да му навреди в политически план, поведение, сочещо *fumus persecutionis*.

Жалба, подадена на 21 януари 2019 г. от Marion Le Pen срещу решението, постановено от Общия съд (шести състав) на 28 ноември 2018 г. по дело T-161/17, Le Pen/Парламент

(Дело C-38/19 P)

(2019/C 82/23)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Marion Anne Perrine, наричана Marine, Le Pen (представител: R. Bosselut, avocat)

Друга страна в производството: Европейски парламент

Искания

- Да бъде отменено решението, постановено на 28 ноември 2018 г. от шести състав на Общия съд на Европейския съюз по дело T-161/17.

Вследствие на това:

- Да бъде отменено решението на генералния секретар на Парламента от 6 януари 2017 г., което е прието въз основа на член 68 от Решение 2009/C 159/01 на Бюрото на Европейския парламент от 19 май 2008 година и от 9 юли 2008 година „за установяване на мерки по прилагане на устава на членовете на Европейския парламент“, изменено, и с което е установено парично задължение в размер на 41 554 EUR.

- Да бъде отменено дебитно известие № 2017-22 от 11 януари 2017 г., с което жалбоподателят е уведомен, че има парично задължение, установено с решение на генералния секретар от 6 януари 2017 г. за възстановяване на недължимо изплатени суми за парламентарни сътрудници и за прилагане на член 68 от Мерките по прилагане на устава и на членове 78, 79 и 80 от Финансовия регламент.
- Парламентът да бъде осъден да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

- А — Абсолютно основание за отмяна: Нарушение на правото на Съюза — Грешки при прилагане на правото — Съществено процесуално нарушение — Нарушение на правото на защита

Това основание е изведено от непровеждането на лично изслушване на жалбоподателя и от непредоставянето на преписката, по-специално на доклада на OLAF, от генералния секретар.

Общият съд е нарушил правото на защита на жалбоподателя, по-специално предвид Хартата на основните права на Съюза и член 6 от ЕКПЧ.

- Б — Нарушение на правото на Съюза — Грешки при прилагане на правото — Нарушение на принципите на защита на оправданите правни очаквания и на правната сигурност — Грешка в квалификацията на правното естество на фактите, изопачаване на фактите и доказателствата

Общият съд е изопачил смисъла на доказателствата, приложени от жалбоподателя към писмото му от 14 март 2016 г. до OLAF.

Не може да се твърди, че сумите, изплатени по „изкуствения“ договор, не са използвани по начин, съответстващ на Мерките по прилагане на устава. Няма съответно никаква злоупотреба, свързана с целта или естеството на тези средства, нито пък е нанесена вреда на Парламента.

- В — Злоупотреба с власт — *Fumus persecutionis*

Дискриминацията, задържането на доказателства, неоялността и нарушението на правото на защита, допуснати по вина на генералния секретар на Парламента спрямо жалбоподателя, представляват и е трябвало да се сметат от Общия съд за „обективни, относими и съгласувани доказателства [за действия], извършени с единствената или поне определяща цел да се постигнат различни от изложените цели или да се избегне процедура, специално предвидена от Договора, за да се противодейства на конкретните обстоятелства“, като те разкриват и съдържат *fumus persecutionis* в ущърб на жалбоподателя.
